

Αγκάρρα - Agkarra

19 July at 11:45 ·

Κανείς δεν είναι ασφαλής εαν δεν είναι όλοι ασφαλείς.

Την ίδια ώρα που ο πρόεδρος του ΠΟΥ κάνει έκκληση στις πλούσιες χώρες (στους καπιταλιστές ουσιαστικά) να μοιραστούν τα εμβόλια ανάμεσα στις χώρες, να πάψει ο ανταγωνισμός της αγοράς να καθορίζει την παραγωγή και διανομή εμβολίων για να υπάρξουν εμβόλια για όλους, σε διάφορες χώρες συμπεριλαμβανομένου και της Κύπρου έχουμε ιδιότυπα κινήματα που στο όνομα της "υγείας" διαδηλώνουν ενάντια στα εργαλεία που μας βοηθούν να φτάσουμε γρηγορότερα στο τέλος της πανδημίας και να καλυτερεύσουμε τη δημόσια υγεία.

Η κυβέρνηση και πάλι τα ρίχνει στους "ανεύθυνους πολίτες", δεν παίρνει καμιά ευθύνη για όλο αυτό το σκηνικό, ούτε για τον τρόπο διαχείρισης, ούτε για την διαχρονική αντι-επιστημονική συμπεριφορά. Η προσπάθεια δεν είναι να διασφαλίσει την δημόσια υγεία αλλά να ανοίξει την οικονομία για να συνεχίσουν απρόσκοπτα οι καπιταλιστές να εκμεταλλεύονται την εργασία. Στον φόβο και την άγνοια των ανθρώπων που όμως διεσθάνονται ότι η κυβέρνηση δεν έχει την υγεία τους ως προτεραιότητα, πατάνε όσοι επιτήδειοι στοχευμένα προσπαθούν να χειραγωγήσουν τέτοιο πλήθος για τους δικούς τους σκοπούς.

Ήδη βλέπουμε ένα κοινωνικό αυτοματισμό του στυλ "έξυπνοι εμβολιασμένοι" έναντι των "ηλίθιων ανεμβολιάστων", βλέποντας μάλιστα και προοδευτική μερίδα να διερωτάται "που είναι ο Αίαντας". Γεγονός που δείχνει ότι η κυβέρνηση σιγά σιγά κερδίζει αυτό που θέλει, διχόνοια και ένα πληθυσμό όχι απλά να δέχεται αλλά να αναζητά κιόλας περισσότερο αυταρχισμό. Τέτοιος αυταρχισμός που δεν θα αποχωρήσει με το τέλος της πανδημίας, αφού θα έχει ήδη ριζώσει στην κοινωνία.

Και έτσι, το ζήτημα της υγείας αναμορφώνεται όπως και το ζήτημα της οικολογίας σε μείζον ζήτημα για τους λαούς. Ο στόχος ενός εργατικού λαικού κινήματος δεν ξεκινά με τυφλή στήριξη στους θεσμούς που έχουν δημιουργήσει το πρόβλημα ούτε με άρνηση των αλλότριων κινήτρων της εκμεταλλεύτριας τάξης και του κράτους της, αλλά με αποτελεσματική ένταξη του συγκεκριμένου (δημόσια υγεία) στο συνολικό (απαλλαγή από τις εκμεταλλευτικές σχέσεις). Μέχρι τότε, η κοινωνία μας θα βλέπει περιστατικά όπως τα χτεσινά και θα είναι παράλληλα ολοένα και πιο αδύναμη να αντιπαλέψει τυχόν προβοκάτσιες που ρίχνουν περαιτέρω λάδι στη φωτιά.

ΥΓ: Αλληλεγγύη στους εργαζόμενους στο συγκρότημα ΔΙΑΣ, κανένας εργαζόμενος δεν πρέπει να φοβάται για την ζωή του στη δουλειά του.